

Högtidsbön på Minskighetens Fest.

Låt oss på denna dag, Minsk-
highetens högtidsdag, hängifva oss
å betraktelsen af den innerliga
gemenskap, som förenat oss
med alla de samfund, ^{hvilka} ~~och~~
bekänna sig till samma tro som
vi, först ^{med} ~~hos~~ modestkyrka i Paris,
~~Sedan~~ ^{och} med alla dess spridda med-
lemmar; med alla andra tros-
bekännare, Monoteister, Polyteister,
Fetichister, hvilkas skiljaktigheter
äro underordnade ^{den gemensamhetsbände} ~~inför~~ ~~Ransslaw~~
~~af gemensamhet~~, som utmärkt
det ^{andliga} ~~religiösa~~ föreningsbandet;
med hela människoslaget, ja,
med människan, ^(som mänskligt vara) på hvilken ort,
och i hvilka förhållanden hon äro

(ändock alltid)²

ni befinna sig, ~~som~~ ^(tillhör) ~~ändock~~
Männligheten.

Låt oss åter befinna vår
gemenskap med de djursligtna,
som under människans långa
utveckling ha varit, och ännu
äro, hennes följeslagare och med-
hjelpare.

Låt oss lifva i ett innerligt ^{samt} för-
~~band~~ med alla våra föregångare,
den oförsvärande delen af vårt
släkte, som utgård led flydda.

I tacksamt minne skola vi beva-
na alla dessa släkters verk, hvilka
vi fått i arf, och söka att lifva
den förskade till våra efterkom-
mande. Ja, ni vi erkänna
de dödas makt! Vi böna också
Känna oss tacksamma mot
vår gemensamma moder, Jorden,
den planer, som är vår hemvist

hvar en och mot allt, som tillhör
vårt solsystem, vår verld, och
dermed sammanslunda erkänslan
mot Rynden, den verlden som
sig och som alltid varit gyre-
sam för människan, och kan
blifva det än mer, då vi tänka
oss tillsammans vara sätet
för de eviga lagar, ^{hvilka} ^{bildar} ~~som~~ ~~utgör~~
människans ^{försyn} ~~verk~~ och som böra
leda alla våra intellektuella och
moraliska handlingar.

Från det närvarande och förflutna
skola vi ^{vända} ~~sträva~~ ^{tänke} ~~sympatisera~~
mot framtiden, till Kommande
släkten, ^{hvilka} ~~som~~ ^{lyckligare} ^{än} ^{vi}, skola
följa ~~efters~~ ^{den} oss på Jorden. ^{den} ~~Tanken~~
på den bär ständigt vara lifvande
i vårt inre - om vi vilja befasta
männlighetsbegreppet ~~hvar~~, si-
ndet som det blifvit uppreparad

7

tdes icke hoppas på någon belöning,
icke låta oss nedslås, de våra bevis-
dande ej Krönas med framgång
och med ett underligt och vord-
nadsfullt sinne fortsätta det verk,
id hvilket ^{si många} du gaf ditt lif, du minsk-
hja pånyttfödelsens stora verk!

Bön.

Stora makt, som vi här erkänna
som den högsta makt, Minstlighet,
hvars barn och tjenare vi äro, af
hvilken vi mottaga allt, och som vi äro
skyldiga att återgifva allt, må vi alla
söka att känna dig bättre, för att
älska och tjäna dig mera; och må i den
na sträfvan våra Ranslod blifva renare,
sannare och djupare, vår tanke mera

upplyst och stärkt, vår handling men
 fast och ihållande, på det att vi vi-
 kunda efter måttet af våra krafter,
 i vår tid må påskynda den höpunkten
 då du i alla sijn skall visa den makten,
 och ingå i ditt rike, hvarst alla raser
 och nationer, alla medlemmar af den
 af stridighetens ämne så splittrade, nunn-
 hja familjen, öfvervältigade af makt
 i enheten i det förflutna, skola ställa
 sig under din ledning, de lifvande under
 de dödas styrelse, och hvarst hvar
 och en, förenad som han är med sin
 likar genom samma tro och kärlek,
 utför den del af det menckliga fram-
 stegets arbete, som tillkommer honom,
 i en fredlig samverkan, framskri-
 dande genom tiden, för att nå ett
 tillstånd allt mer fullkomligt, till den
 ära och oräkneliga släktledens gemensam-
 samma bästa, samt till nytta för

de varelser som boro af menniskan,
 hvilka alla ständigt skola äga din
 sköna hänsyn, denna jord som
 är din boning.

I gemenskap med dig, med det
 förflutna och det tillkommande,
 må vi alltid hafva detta stora mål
 för våra ögon för att stärka och
 förädla hela vårt lif och vårt arbete.

Slut - bön.

Då vi ära dig, heliga Mencklighet,
 så som det är vår pligt för alla
 de välgöringar som du i det förflutna
 har hopad öfver oss; för de stora skatten
 af vitanne, skänkt och visket som
 du lemnat oss; för den långa följd
 af stora typer, den mängd af vittnen

som trösta, uppehålla och leds oss
 så vi det behöva; ja, för den fulla
 friheten att handla och tala som
 vi åstunda; vi bedja att vi icke må
 visa oss ovärdiga sådana gåvor,
 men att vi, dag efter dag, i all äd-
 mykhet och uppriktighet, med full
 frimodighet och likväl med ämhet för
 andra, må ära dig, och i det vi bistå
 andra i den gemensamma sträfvan,
 vi äro må för de värdliga fördelar, som
 gemenskapen med dig enasom Kan gifva:
 Förning, Lykt, Beständighet.

Tron på Muckligheten, Kärleken till
 Muckligheten, Kopped till Muckligheten
 skydde oss och ingifne oss frid med
 oss själva och med andra, i dag och
 alla dagar.